

Ogłoszenia parafialne

- W środę podczas Mszy Świętej wieczornej o godz. 18.00 będziemy modlić się w intencji członków Wspólnoty Żywego Różańca. Po Mszy św. odbędzie się spotkanie w kościele.
- Zapraszamy członków Wspólnoty Bożego Miłosierdzia na Mszę św. w intencji tej Wspólnoty. Odprawimy ją w najbliższy piątek 28 listopada o godz. 15.00. Odmówimy także koronkę. Po modlitwie w kościele odbędzie się na plebanii spotkanie z opiekunami poszczególnych grup.
- Zapraszamy naszych parafian na uroczystą inaugurację tegorocznego adwentu i nowego roku liturgicznego w najbliższą sobotę 29 listopada o godz. 17.30. Sobotnia adwentowa liturgia to LUCERNARIUM, czyli nieszpory połączone z uroczystym śpiewem i zapaleniem świec na wieńcu adwentowym. Prosimy o przyniesienie świec.
- Za dwa tygodnie, w niedzielę 7 grudnia, gościć będziemy w naszym kościele pracowników firmy Orlen Petrobaltic. Podczas Mszy św. o godz. 13.00 będą dziękować Bogu, za wstawiennictwem św. Barbary, za otrzymane łaski i prosić o dalszą opiekę i Boże błogosławieństwo w swojej trudnej i niebezpiecznej pracy. Będzie to „Barbórka” górników morskich.
- W związku z wieloletnią tradycją, po świątach Bożego Narodzenia, pragniemy odwiedzić naszych parafian z wizytą duszpasterską, czyli kołędą. Prosimy zatem o wyrażenie gotowości spotkania z kapłanem w swoim mieszkaniu i wypełnienie formularza wyłożonego za ławkami lub zgłoszenie za pomocą internetu. Formularz internetowy jest dostępny na naszej parafialnej stronie zaś pisemne zgłoszenia można składać w zakrystii lub biurze parafialnym. Zapisy będą trwały do 20 grudnia. Przewidujemy także kołędowe spotkania modlitewne dla poszczególnych bloków w kościele. Szczegółowy plan podamy na początku nowego roku.

Wspomnienie świętych męczenników Andrzeja Dung-Lac, prezbitera, i Towarzyszy

24 listopada obchodzimy wspomnienie 117 męczenników wietnamskich, którzy swoją krwią naznaczyli historię Kościoła w Azji Południowo-Wschodniej. Chrześcijaństwo dotarło do Wietnamu w 1533 roku, wraz z pierwszymi misjonarzami. Choć Ewangelia szybko zakorzeniła się wśród lokalnych mieszkańców, władze cesarskie, obawiając się wpływów obcych mocarstw, zaczęły wydawać edykty zakazujące praktyk chrześcijańskich i wydalające misjonarzy. Przez kolejne trzy stulecia prześladowania powracały falami. Najbardziej dramatyczny okres przypada na panowanie cesarza Minh-Manga (1820–1840). Władca, pragnąc wzmocnienia tradycyjnej kultury i religii, postrzegał chrześcijaństwo jako zagrożenie dla jedności państwa. Wprowadzono surowe kary za praktyki religijne, aresztowano katechetów i kapłanów, niszczone kościoły i zakazywano chrztu dzieci. Szacuje się, że w tymczasie mogło zginąć od 100 do 300 tysięcy wyznawców Chrystusa.

Właśnie w tym burzliwym kontekście rozbrzmiewa świadectwo św. Andrzeja Dung-Laca, reprezentującego wszystkich męczenników wietnamskich. Urodzony w ubogiej, pogańskiej rodzinie, dzięki spotkaniu z katechetą, przyjął wiarę i został kapłanem znanym z gorliwości, postu i modlitwy. Działał w ukryciu, często zmieniając miejsce pobytu, a nawet imię, aby chronić parafian. Trzykrotnie aresztowany, ostatecznie został poddany torturom i ścięty 21 grudnia 1839 r. Z Wietnamu i krajów misyjnych pochodzili również inni święci tego wspomnienia: Tomasz Tran Van-Thieu, młody seminarzysta, który odrzucił propozycję uwolnienia pod warunkiem wyrzeczenia się wianu i zawarcia małżeństwa z córką urzędnika; Emanuel Le Van-Phung, katecheta, który oddał życie za ukrywanie kapłana; Agnieszka Le ThiThanh, jedyna kobieta w gronie 117 męczenników, matka sześciorga dzieci, która zmarła w więzieniu wskutek tortur i choroby; biskup Ignacy Delgado, który spędził trzy miesiące zamknięty w małej klatce, zanim został ścięty; O. Wincenty PhamHiêuliêm oraz O. Hiacynt Castañeda, którzy głosili Ewangelię w ukryciu, więzieni w nieludzkich warunkach i straceni razem w 1773 r.; Dominik i Łukasz PhamTrong, ojciec i syn, którzy stracili życie 13 stycznia 1859r., odmawiając podeptania krzyża; biskupi Józef Sampedro oraz Walenty Berrio-Ochoa, więzieni w klatkach i ścięci podczas ostatniej wielkiej fali prześladowań za panowania cesarza Tu Duc.

W 1988 roku św. Jan Paweł II kanonizował 117 męczenników w Rzymie, podkreślając ich niezłomność oraz głęboką jedność Kościoła powszechnego: Wietnamczyków, Hiszpanów i Francuzów – duchownych i świeckich, rodziców, katechetów i pasterzy. Ich życie i śmierć przypominają, że wiara jest skarbem, który wymaga odwagi i gotowości do świadectwa.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, ks. Szymon Turzyński, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Paweł Korolkiewicz, Zosia Pior Kucińska, Jan Kozłowski, Marta Bychowska, Michał Krogulec, Julia Piotrowska, Katarzyna Starosta, Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-CIO LECIE BIULETYNU

Nr 8 (396) / 2025 23 listopada 2025 r.

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Młodzi o Ewangelii

Czytając dzisiejszą Ewangelię od razu zwracam szczególną uwagę na pierwsze zdanie. Jest tu napisane, że lud stoi i patrzy. Zastanawiam się, ile razy ja stoję i patrzę, bez reakcji, gdy dzieje się komuś krzywda. Przez ten fragment Pisma Świętego, myślę, że Jezus próbuje mi pokazać, żebym nie był jak ten lud i zachęca mnie do odważnego działania oraz reagowania na otaczający mnie świat. W drugiej połowie Ewangelii czytam o złoczyńcach i widzę, jak bardzo istotna w relacji człowieka z Bogiem jest szczerłość. Ta krótka wymiana zdań pomiędzy Jezusem a złoczyńcą spowodowała, że jeszcze tego samego dnia byli razem w Niebie. Wydaje mi się, że w tym fragmencie Pan Bóg daje mi wskazówkę i przekazuje mi, że w modlitwie najważniejsza jest szczerłość. To cecha, którą Pan Bóg ceni sobie najbardziej.

pk

WSPÓLNY MIANOWNIK

Chrystus Król Pokoju

I czytanie: Fragment z Drugiej Księgi Samuela ukazuje fakt zawarcia przez Dawida traktatu ze Starszymi Izraela, co czyni go głową obu odrębnych dotąd koalicji, południowej i północnej. Poszukiwanie przywódcy między sąsiednimi grupami koczowniczymi często rozwiązuje konflikty wśród ludności osiadłej, gdy wybuchnie kryzys władzy.

Psaln: Ten krótki fragment z psalmu 122. dzisiejszej Liturgii Słowa przedstawia idealny obraz świętego miasta i jego roli religijnej i społecznej. Ukazany w psalmie obraz Jerozolimy odzwierciedla fakt, że religia biblijna nie jest abstrakcyjna i skupiona na życiu wewnętrznym, lecz stanowi zaczątek sprawiedliwości i solidarności. Komunia z Bogiem musi rodzić wzajemną komunie braci.

II czytanie: Święty Paweł w liście do Kolosan prezentuje swoisty hymn pochwalny na cześć Syna Bożego. Odnosząc się do starotestamentalnych tekstów biblijnych, Jezus utożsamiony jest z Boską Mądrością. Kluczowym jednak, w kontekście dzisiejszej Liturgii Słowa, jest zdanie: „[...] aby przez Niego i dla Niego znów pojednać wszystko ze sobą: i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża”.

Ewangelia: Ewangelista Łukasz, opisując moment męczeńskiej śmierci Jezusa na Krzyżu, zwraca uwagę na słynny dialog Zbawiciela z łotrami, którzy wraz z Nim zostali ukrzyżowani. Wielokrotnie powtarzanie tytułu królewskiego Syna Bożego podkreśla wagę tej sceny i ukazuje, że Królestwo Boże przychodzi dzięki ofierze – Jezus oddaje swoje życie za każdego człowieka, który gotowy jest przyjąć Jego dar. Wypełnia zatem, wspomniane w Liturgii Słowa, znaczenie Króla Pokoju i Pojednania człowieka z Bogiem, mocą swojej krwi.

xst

PIERWSZE CZYTANIE

2 Sm 5, 1-3

Namaszczenie Dawida na króla

Czytanie z Drugiej Księgi Samuela

Wszystkie pokolenia izraelskie zeszyły się u Dawida w Hebronie i oświadczyły mu: «Oto my jesteśmy kości twoje i ciało. Już dawno, gdy Saul był królem nad nami, ty odbywałeś wyprawy na czele Izraela. I Pan rzekł do ciebie: Ty będziesz paść mój lud – Izraela, i ty będziesz wodzem nad Izraelem». Cała starszyna Izraela przybyła do króla do Hebronu. I zawarł król Dawid przymierze z nimi wobec Pana w Hebronie. Namaścili więc Dawida na króla nad Izraelem.

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPONSYJNY**

Ps 122 (121), 1b-2. 4-5 (R.: por. 1bc)

Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *

«Pójdziemy do domu Pana».

Już stoją nasze stopy *

w twoich bramach, Jeruzalem.

Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Do niego wstępują pokolenia Pańskie, *

aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *

trony domu Dawida.

Idźmy z radością na spotkanie Pana.**DRUGIE CZYTANIE**

Kol 1, 12-20

Bóg przeniósł nas do królestwa swojego Syna

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Kolosan

Bracia: Dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziele świętych w światłości. On to uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie – odpuszczenie grzechów. On jest obrazem Boga niewidzialnego – Pierworodnym wobec każdego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy to Trony, czy Panowania, czy Zwierchności, czy Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie. I On jest Głową Ciała – Kościoła. On jest Początkiem. Pierworodnym spośród umarłych, aby sam zyskał pierwszeństwo we wszystkim. Zechciał bowiem Bóg, aby w Nim zamieszkała cała Pełnia i aby przez Niego znów pojednać wszystko z sobą: przez Niego – i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego Krzyża.

Oto Słowo Boże.**ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ**

Por. Mk 11, 9c. 10a

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie.

Błogosławione Jego królestwo, które nadchodzi.

Alleluja, Alleluja, Alleluja**CZY WIESZ, ŻE...?**

Czy wiesz, że... za czasów Króla Dawida, zanim Jeruzolima stała się stolicą, było nią miasto Hebron? Było to też jedno z czterech świętych miast Izraela obok Jeruzolimy, Tyberiady i Safed. Według Biblii to tam pochowani są m.in. Abraham z Sarą, Izaak z Rebeką oraz Jakub z Leą.

EWANGELIA

Łk 23, 35-43

Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Gdy ukrzyżowano Jezusa, lud stał i patrzył. A członkowie Sanhedrynu szydzili: «Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli jest Mesjaszem, Bożym Wybrańcem». Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: «Jeśli Ty jesteś Królem żydowskim, wybaw sam siebie». Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: «To jest Król żydowski». Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu: «Czyż Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas». Lecz drugi, karząc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież – sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił». I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa».

Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś będziesz ze mną w raju».

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Amen: Podczas spotkania rozważaliśmy Ewangelię z dnia Uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Ksiądz Wiktor przedstawił nam ciekawe fakty związane z Golgotą i losami Krzyża naszego Pana. Następnie, przeszliśmy do osobnych pomieszczeń, żeby w mniejszych grupach dzielić się refleksjami, jakie wzbudziło w nas Słowo o rozmowie Jezusa z dobrym łotrem – pierwszym świętym Kościoła. Na zakończenie udaliśmy się do kaplicy, gdzie wspólnie adorowaliśmy Najświętszy Sakrament pieśniami i modlitwą.

DA: Niedzielną wieczór upłynął nam pod znakiem integracji. Po Mszy Świętej udaliśmy się do salki na plebani, aby lepiej się poznać i umocnić wzajemne więzi. Zuzia przygotowała dla nas świetną zabawę, dzięki której mogliśmy dowiedzieć się o sobie nawzajem wielu ciekawych rzeczy. Na wtorkowym spotkaniu uczestniczyliśmy we Mszy Świętej, sprawowanej w intencji rozeznania powołania. Następnie przeszliśmy do salki na Lectio Divina. Tego dnia rozważaliśmy fragment z Ewangelii św. Jana – szczególnie poruszający, ponieważ należy do jednej z pożegnalnych mów Jezusa i rozpoczyna się słowami: „Niech się nie trwoży serce wasze...”. To słowo stało się dla nas inspiracją do głębszej refleksji i rozmowy.

WM: W miniony wtorek uczestniczyliśmy w adoracji Najświętszego Sakramentu wraz z uwielbieniem. Był to czas na modlitwę i odpoczynek od zgiełku codzienności przy Jezusie. W drugiej części spotkania rozmawialiśmy o sprawach organizacyjnych, które dotyczyły najbliższych wydarzeń wspólnotowych. Resztę czasu poświęciliśmy na rozmowy, śmiechy i po prostu cieszenie się sobą nawzajem.

WMM: Nasze piątkowe spotkanie upłynęło pod hasłem integracji. Wspólnie spędziliśmy czas, grając w planszówki, zajadając pyszne przekąski i rozmawiając. Po tak przyjemnie spędzonym czasie wspólnie się pomodliliśmy i udaliśmy się do naszych domów.

jk, mb, mk, jp

